

Contra la guerra i contra el feixisme

El grandios acte celebrat ahir al Gran Price

"Pena de mort al feixisme!", va dir el delegat del S. R. I.

El poble vol el front popular, ben ampli

Finalment, després de diversos ajornaments imposats per les circumstàncies, va tenir lloc ahir al "Price" l'acte contra la guerra i el feixisme organitzat per "Suport".

Una de les principals finalitats d'aquest acte era demostrar la necessitat ineludible de formar, com més aviat millor, un ampli "Front Popular" per barrar el pas a les forces reaccionàries del país.

Els moments actuals, prenyats de perills i d'amenaques, exigeixen una unitat estreta, resistent i sincera que deixant de banda tàctiques, procediments i antagonismes doctrinaris, impossibiliti l'existència de la violència, de l'opressió i de la tirania.

La reunió del local del carrer de Casanova constituït un exit indubtable. Pública abundant i atent a les paraules dels oradors, un entusiasme desbordant, aplaudiments, visques, ovacions, i sobretot ordre i disciplina a l'acabament de l'acte.

A l'entrada del "Price" hi havia diverses senyorettes que recollien donatius per als absents. A l'hora de començar, l'esplaiosa sala de l'antiga Bohemia presentava un aspecte brillantíssim. Un ple, un gran ple. Moltes pancartes saludant els antifeixistes, demanant la llibertat del líder Thaelmann, etc.

A dos quarts d'onze feien la seva aparició a l'estrada, enmig d'una gran ovació, els oradors anunciats, els quals anaven acompanyats dels membres de la comissió organitzadora.

Fet el silenci, el diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya al Parlament espanyol, senyor Josep A. Traba, que actuava de president, recomanà a l'auditori que tinguessin present la significació de l'acte que s'anava a celebrar, acte de concòrdia, de solidaritat i d'unió entre els elements antifeixistes de Catalunya, respectant els criteris i les apreciacions de cadascun dels oradors, representants tots ells de diversos sectors polítics i socials.

A continuació va cedir la paraula a

Lluís Luque

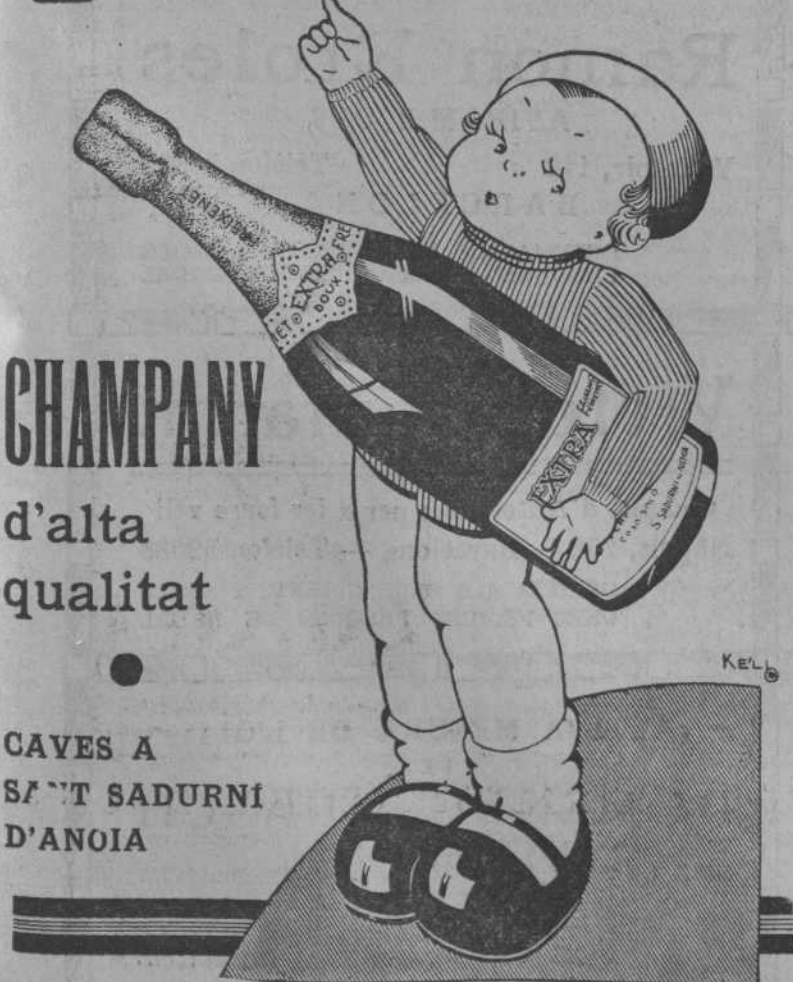
del Partit Català Proletari, el qual començà retent un sentit homenatge a les víctimes, totes, dels fets de l'any passat. Exposà les línies programàtiques del Partit Català Proletari, el qual — diu — és per als obrers una garantia d'integritat, partit que combat en tot moment els enemics de la classe treballadora. Ha estat sempre a l'avantguarda del moviment proletari i disposat a fer qualsevol sacrifici. "Els fets — diu — m'estalvien les paraules necessàries per a recordar-ho." Creu que a mesura que passa el temps es fa, més necessària que mai, la unió de totes les forces d'esquerra per lluitar amb probabilitat d'èxit contra la guerra i el feixisme.

S'estén en llargues consideracions sobre el moviment revolucionari del 6 d'octubre, "data cabdal en la història de les nostres lluites polítiques".

Una lluega indisposició obliga Luque a suspendre el seu parlament.

Prepareu-vos a llegir cada vespre, LA RAMBLA, diari catalanista de les esquerres

Feixisme!

Hilari Arlandis

que parla a continuació, ho fa pel Partit Comunista de Catalunya. Afirmava que el principal objectiu de la classe obrera ha d'ésser la lluita contra el feixisme. Feixisme vol dir guerra; per tant, l'enderrocament del feixisme representa l'allunyament del perill d'una nova guerra. Tots els esforços dels treballadors i de la petita burgesia han d'anar dirigits contra aquest enemic de la llibertat i del progrés.

"El feixisme — diu — és una realitat. Per a combatre aquesta realitat no hi ha altre camí que la formació d'un amplíssim front de combat que defensi la civilització i les llibertats democràtiques.

A continuació, denuncia la filtració lenta i obstinada practicada pels feixistes espanyols en els organismes de la República. Practiquen, afegeix, una encoberta i sistemàtica penetració. Al ministeri de la Guerra es on s'ha fet més patent i ostensible aquesta ofensiva. Volen tenir un exercit seu, amb generals de l'antig règim per a abaxar qualsevol protesta popular. Demana una unitat ímpia de tots els antifeixistes espanyols, per tal d'evitar, cas que arribin unes eleccions, la perjudicial divisió de l'any 1935. Els dos mil morts d'Astúries, els trenta mil companys que omplen les presons d'Espanya ho exigeixen. Cal triomfar a tots els fronts al carrer, a l'escola, al taller i a la fàbrica. En el front polític, en el front social i en el front econòmic. (Grans aplaudiments.)

Demuestra que l'imperialisme modern està representat i completat pel feixisme, servidor de les finances i de la gran indústria. El veritable enemic d'aquest imperialisme absorbent i autoritari, és Rússia. La U.R.S.S. manté l'equilibri europeu, gràcies a les seves balones. El feixisme voldria acabar amb la Unió Soviètica perquè sap que mentre subsisteixi aquesta no podrà desenvolupar el seu programa opressiu i tirànic. (Molt bé.)

Després passa a comentar extensament el darrer discurs de Dimitroff, el qual ha preannunciat un canvi de tàctica, anant a la formació de fronts populars, agrupant la massa obrera i la petita burgesia. Posa de relleu el magnífic exemple antifeixista que està donant el Front Popular francès.

Exhorta les múltiples organitzacions sindicals catalanes a fondre's en un sol bloc sindical. "La unitat política ha d'anar, forçosament, seguida de la unitat sindical. L'orador té la confiança que les masses comprendran aquesta raó bàsica i obligaran llur companyes i dirigents a sacrificar antagonismes i picabaralles per a combatre en tots els terrenys l'enemic comú.

Finalment s'ocupa dels problemes culturals, problemes insolubles per a la classe, que té el dret d'ocupar el lloc que li pertany obrint les Universitats, donant-les les facilitats necessàries per a esdevenir advocats, enginyers, metges, etc., per a convertir-se en forjadors de la nova civilització... Les darreres paraules d'Arlandis són acollides amb una gran ovació.

Després s'aixeca a parlar

Manuel Galés

diputat d'E. R. de Catalunya al Parlament català i delegat del S. R. I. a la Conferència Jurídica Internacional sobre el dret nacional-socialista, celebrada a París.

Després d'unes breus paraules de salutació, passa a llegir un telegrama procedent del Penal de Santa Maria, signat pel Conseller d'Economia de la Generalitat, senyor Joan Comorera, adherint-se a l'acte que se celebra. La lectura d'aquest missatge telegràfic és rebuda amb una forta ovació. Acabats aquests aplaudiments, Manuel Galés llegeix, enmig de xardoroses ovacions, unes paraules del darrer President de la Generalitat, l'Honorable Lluís Companys, d'adhesió, també, a aquest acte. Quan acaba la lectura esclata una nova i formidable ovació a peu dret, que dur llarga estona. Es donen crits i visques. L'entusiasme és indescriptible.

Restablerta la calma, el diputat d'E. R. passa a ocupar-se de l'amenatge feixista a Espanya. Ningú no dubta que el feixisme és a tot el món, en els fons, el mateix. Però amb lleugeres variants.

(Grans aplaudiments.) Recorda les víctimes d'Astúries, els empresonats. Possedeix dels nostres exiliats per terres estrangeres. "En aquests temps de crisi, els nostres compatriotes que viuen fronteres enllà, troven la majoria, una situació econòmica pessima. Es un deure ajudar-los i evitar que es morin de fam."

A continuació explica amb grans detalls l'objectiu i la missió de la Conferència Jurídica celebrada a París. Hi assistiren els millors advocats, homes de lleis i professors de tot el món. Cita diversos noms. Per exemple, Branting, Lesky, Nitti, Henri Torres, l'ex-ministre francès Pierre Cot, Ortega i Gasset, etc. La finalitat consistia a estudiar tres punts: Primer: evolució del dret nacional-socialista. Segon: situació jurídica referent als jueus, i tercer: procedis Thaelmann. També es discutí l'eficàcia i l'abast de la Conferència de Dret Penal celebrada anteriorment a Berlín.

Continua explicant amb tota mena de detalls, el sistema coercitiu i judicial nazi dels Tribunals del Poble, de la Gestapo, per acabar dient: "Puu que som el poble, el veritable poble, erigim-nos en jutges i demanem pena de mort per al feixisme!"

Galés és acomiadat amb una gran ovació i amb visques a Thaelmann.

Emili Granier-Barrera

representant d'UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA i Conseller municipal d'elecció popular.

Am la seva habitual i característica claredat, sobrietat i franquesa, adverteix que serà breu, puix que ha de parlar encara en un altre acte del seu partit. A Espanya, parlant del feixisme i de la guerra, s'ha donat un cas curiós. Quan s'ha parlat de dissoldre les Corts espanyoles, ha sortit un senyor que a Madrid li diuen el "Lucero del Alba", i ha dit que no es podien dissoldre, perquè hi havia perill d'una guerra. Com que mentre hi hagi feixisme subsistirà el perill d'una guerra, les Corts actuals seran eternes. (Rialles.)

L'orador creu que no hi ha el prospecte de dissoldre-les. Per ara, no es veu per enlloc l'anunciat retorn a la normalitat constitucional. Posa de relleu el cas ocorregut recentment a Catalunya. "A la Presidència de la Generalitat hi anà el senyor Mañu, persona molt respectable, decentíssima i carregada de veritables bones intencions. Doncs bé, pel fet d'haver visitat el vice-president del Parlament Català, va ésser substituït."

¿I sabeu per què? Doncs perquè el Royo Vilanova, un home que ningú no sap per què fou ministre, va protestar a Madrid públicament d'aquesta visita. (Rialles, mostres d'aprovació i grans aplaudiments.)

Han estat adjudicats els premis literaris

Hem entrat en la quinzena dels premis literaris. Fa uns dies, el Jurat del Premi Joaquim Folguera, coronava "Ancoras i estrelles", el darrer llibre de poemes de Josep Maria de Segarra. Com s'entreveu ja pel títol, poemes mariners, una especialitat que el nostre gran poeta cultiva amb singular complença.

Aquest migdia, ha tocat el torn al Premi Creixells, destinat a assenyalat la millor novel·la de l'any. Eduard Martínez Ferrando, prosista exquisit, s'ha endut la distinció, amb la seva novel·la "Una dona s'atura en el camí".

I, aquesta tarda, a l'hora en que nosaltres tanquem l'edició, estan deliberant els membres del Jurat que ha d'adjudicar el Premi Ignasi Iglésias a les millors obres presentades al Concurs.

LA RAMBLA fa arribar la seva cordial enhorruna a tots els guanyadors dels premis literaris catalans.

Seguidament, comenta el fenomenament del nou Governador general, el qual no creu capacitat per a exercir un càrrec semblant, per estar massa vinculat amb els grans medis bancaris i capitalistes. Demuestra el seu escepticisme quant a l'obra pacíficadora que pot portar a terme l'esmentat senyor.

Es parla molt d'eleccions. Doncs bé, si aquestes no són fetes amb les màximes garanties per a les oposicions (tot fa creure que no serà així) aquestes s'abstindran. Com en l'època de Berenguer. Comenta els darrers escàndols. Per últim, cita la següent anècdota: "Un dia, Lluís XIV en passar per una habitació de Versalles, observà que un desconegut enfilat en una escala intentava treure de la paret un rellotge. Aquest, en veure el rei, li digué sense immutar-se: Majestat, voleu aguantar-me l'escala, que baixaré aquest rellotge?" El rei, sense fer-se pregar, obé. El pseudo operari baixà tranquil·lament amb el preciós objecte, i fent una reverència a Lluís desaparegué per una porta. El rei-Sol, passats uns moments, tractà de saber qui havia ordenat que fos retirat el rellotge. Estranyesa general. Es feren els corresponents esbrinaments, i hom arribà a la conclusió que el rei havia estat objecte d'un vulgar i audaciós robatori. "Ara bé, posat davant l'obligació de jutjar aquest cas, trobo que tanta culpa té el lladre que robà el rellotge com el qui aguantava l'escala." (Grans rialles i una entusiàstica ovació de comiat.

El succeïx

Jaume Miravittles

que, en nom d'E. R. de Catalunya i de les Joventuts d'Estat Català — diu — farà una documentada història del moviment hitleria, dels seus procediments terroristes, base de la seva acció socialista (?) i el seu desenvolupament al poder.

Rosa Luxemburg, Charles Liebnich, Scheideemann, Erzberger, Kurt Eisner, el milionari Rathenau foren les víctimes que prepararen el camí del nazisme alemany. Posa de manifest la diferència que hi ha entre l'Alemanya de Hitler i la de Weimar.

"Ludwig i Einstein han hagut de fugir del 'paradis hitleria' — diu Miravittles — perquè els agents de Krupp, de Thyssen els feien la vida impossible."

Passa a parlar del feixisme espanyol i de la "tasca legislativa" de l'actual Parlament. Amb gran abundància de xifres i dades exposa la trista situació del camp català i l'augment creixent dels obrers en atur forçats, mentre es repartien 383 milions de pessetes a l'aristocràcia feudal. (Ovació.)

Acaba afirmant que en les properes lluites, les joventuts, sabran complir amb el seu deure i que el triomf de les forces esquerristes i de classe serà formidable.

Parla a continuació

Pere Ardiaca

en nom de la secció catalana del S. R. I. Explica que és el Socors Roig. Combat durant tots els feixismes, principalment el hitleria. Demuestra que l'enemic comú dels representants del gran capitalisme és la U.R.S.S., que representa en aquests moments la garantia de la pau europea.

Torna a referir-se al S. R. I. i diu que l'organització que representa té com a missió principal, com a deure primordial, protegir, emparar i ajudar, no solament als castigats i empresonats, sinó als qui lluiten per enderrocar aquest règim vergonyós per a la humanitat, les llibertats i per al progrés.

Torna a fer ús de la paraula

Lluís Luque

el qual demana perdó pel seu involuntari mancament anterior, degut a una intensa campanya de propaganda que ha vingut portant a cap aquests darrers dies. Gensura la gasteria i la mala fe de molts patrons i botiguers, i cita un vergonyós cas que li succeí a ell personalment (una llarga detenció) per haver recordat a un patró l'obligació que tenia de respectar les disposicions vigents en l'horari del tancament dels comerços. Com que es refereix a unes oprobrioses i revoltants persecucions d'alguns obrers asturians, el delegat governat el crida a l'ordre.

Pocs moments després acaba fent una crida a la unitat de tots els partits proletaris per a acabar amb el feixisme i les dictadures.

Finalment s'aixeca a parlar el president de l'acte, el diputat d'E. R. de Catalunya al Parlament de la República

Josep A. Traba

el qual, després de glossar els discursos dels oradors anteriors, desfa un per un tots els arguments emprats per les dretes per a calumniar i desprestigiar els líders de les esquerres.

En el cas concret de Catalunya, recorda als seus detractors, que els homes d'Esquerra Republicana van proclamar la República sota el guiatge de l'excel·lent Francesc Macià (Ovació a peu dret), que van portar l'Autonomia i la Llei de Con-

tractes de Conreu, instrument legal que posava fi a una situació injusta i inhumana. (Grans aplaudiments.) Fa present que E. R. de Catalunya no és un partit de dreta ni de centre. És d'esquerra, netament d'esquerra.

"Mentre la democràcia i la llibertat estiguin en perill — diu — els homes d'esquerra sabrem complir amb el nostre deure. No és aquest el moment — afegeix — de dividir, sinó de sumar. Hem d'aconseguir una República democràtica per a donar satisfacció a les aspiracions del proletariat català i espanyol.

"Es el moment d'agafar la bandera del 14 d'abril per a no retrocedir i poder avançar sempre, sempre, pels dominis del dret, de la democràcia, de la llibertat, on la justícia social no sigui un mite, com en els països dominats pel feixisme i pels seus esbirros.

"Amb una gran satisfacció traslladaré els vostres encoratjadors aplaudiments als homes que per complir amb un deure sagrat i amb un mandat popular, viuen en un presidi, lluny de la terra que no els oblidà ni un sol moment. (Veus: No! No! I que esperem veure's ben aviat...) (Grans aplaudiments.) I traslladaré també aquests aplaudiments a Lluís Companys, el líder del Front Popular... (Una nova i formidable ovació que orega les paraules de l'orador.)

"I ara escolteu si us plau les conclusions d'aquest acte de fraternitat, esquerrera: Demanem que tots els processos pels fets d'Astúries i de Catalunya i de tot Espanya, siguin substanciat ràpidament; demanem una àmplia i generosa amnistia; el restabliment íntegre de la Constitució i de l'Estatut; la reposició dels Ajuntaments elegits el 12 d'abril, els de tot Catalunya, i la constitució d'un Front Popular."

A dos quarts de dues es donava l'acte per acabat, desfent el públic ordenadament, sense que es produïssin incidents ni alteracions d'ordre.

La policia va detenir Arlandis i Ardiaca, reclamats anteriorment per delictes polítics.

A primera hora de la matinada el diputat senyor Traba feu gestions per alliberar-los, amb èxit. La policia i a les dues Ardiaca i Arlandis sortiren al carrer.

TELEGRAMA TRAMES AL FINAL DE L'ACTE A PUERTO DE SANTA MARIA

"Lluís Companys. — Penitenciària Puerto Santa Maria. — Congregats Teatre Price masses esquerranes i proletàries amb Joventuts tots partits Catalunya manifestacions entusiàstiques poble saluden en vós cabdill llibertat en lluita contra reacció i feixisme per Catalunya i la República. — Pel Comitè organitzador, Pere Ardiaca."

S'acordà enviar uns telegrams als president i consellers populars de la Generalitat de Catalunya i altres bons amics empresonats a diversos penals i assistir demà passat a la tomba del President Macià per tal de depositar-hi unes flors, a les deu del matí. Es convidà a aquest acte a tots els familiars i amics dels consells i a tots els simpatitzants.

FIXADOR TABU

DOMINA,
ABRILLANTA
PERFUMA
ELS
CABELLS

Camps i Arboix, alliberat

Ens plau poder donar compte de l'alliberament de l'alcalde popular de Girona el 6 d'octubre. En Joaquim Camps i Arboix, que ha estat empresonat durant 15 mesos. En bona hora!

Contra la pena de mort

Ha estat tramès el telegrama següent:

"Presidente de la República: El Ateneu Enciclopèdic 'Sempre Avant' sollicita indulto de todos condenados a muerte y abolición pena capital incompatible con sentimientos humanitarios. — Bover, presidente."

«La Torxa», revista cultural

Portantveu del moviment intel·lectual per a la defensa de la Cultura, apareixerà "La Torxa", revista cultural. El Comitè de redacció comptarà, entre altres, amb la col·laboració de les següents signatures: J. Serra Hunter, Joan Puig i Ferrer, Lluís Capdevila, J. Miravittles, Granier Barrera, etc., etc.

Han assegurat llur col·laboració directa: Màxim Gorki, Romain Rolland, Teodor Kellin, André Glide, Marcel Prenant, Heinrich Mann, Martin Andersen Nexø, etc.

Periòdics que reapareixen

Després de moltes gestions s'ha aconseguit la reaparició del setmanari "Octubre". El primer número es posarà a la venda demà, dimarts, i publicarà la plataforma per a la formació del Front Popular Antifeixista i articles sobre la unitat política del proletariat i la posició del Partit Comunista de Catalunya sobre la situació política actual.

També reapareixerà, sota la direcció de Jaume Aiguader i Miró, el periòdic "Pamflet", que deixà de publicar-se el mes d'octubre de 1934. Es publicarà a gran format i serà setmanari en lloc de quinzenal, com havia estat abans.

Per la llibertat del poble veneçolà

El grup d'exiliats polítics veneçolans reunit a Barcelona ha acordat manifestar: "Que amb la mort de Juan Vicente Gómez es planteja un cop més de manera peremptòria i ineludible l'abandonament immediat del sistema dictatorial que ha imperat fins avui a Venezuela.

En conseqüència, i com a primer pas en aquest sentit, demana al Govern Provisional:

Primer.—La llibertat immediata de tots els detinguts polítics.

Segon.—L'autorització incondicional per tornar a Venezuela a tots els exiliats polítics, amb garantia de llur vida i llibertat personal.

Tercer.—Repatriació per compte del Govern de Venezuela dels exiliats que hi vulguin tornar i que per llur situació econòmica no puguin sufragar les despeses.

Acordà igualment invitar tots els exiliats polítics veneçolans residents a altres localitats a secundar aquestes exigències."

Plors

Gil Robles en abandonar el ministeri de la Guerra es va posar a plorar, segons contaven els diaris.

També havia plorat el senyor Pich en deixar l'Ajuntament de Barcelona.

El dia 9 de gener, LA RAMBLA (edició del vespre)

CASA BASTIDA

Passeig de Gràcia, 18

VESTIREU ELEGANTMENT PER POCOS DINERS

100.000 Vestits i Abrics, des de 25 pessetes

100.000 Pantalons, des de 5 pessetes

VESTITS i ABRICS a mida, des de 50 pessetes

Gran Basar de Sastreria sistema nord-america

Aigua VICHY CATALA i FONT ESTRELLA

Desitja als seus clients
i amics felices
Pasqües de Nadal

SASTRERIA
d'Articles estrangers i nacionals

Mosella L. Dauder
Passeig de Gràcia, 92 Telèfon 74566
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Felices Pasqües de Nadal

RECORDEU PER A AQUESTES FESTES

"LA COLMENA"

Es on trobareu els millors
torrons i més variació
PLAÇA DE L'ANGEL, 12
SALMERON, 15

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Restaurant MIRAMAR

OBERT TOT L'ANY
NOCES i BANQUETS

GRAN SOPAR DE REVEILLON
DE L'ANY NOU

Reserveu vostra taula Telèfon 21222
DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Teresa Zurita

LLEVADORA
París, 19 Telèfon 35291
BARCELONA

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

ASMATICS:

Guariu la vostra dolença
A totes les edats, amb el meu
nou procediment i sense l'ús de
medicaments tòxics, guarireu la
vostre malaltia.

Consultori del Dr. V. L. Ferrándiz
MALLORCA, 236. - Telèfon 75044
(Demaneu número abans
de visitar-vos)

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

SERVEIS DE BAR RESTAURANT
F. C. CATALANS i
Metro Transversal

Plaça d'Espanya: Telèfon 30385
Plaça Catalunya: Telèfon 10915
BARCELONA

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

Dr. J. PADROS
de GAONA

METGE OCULISTA

AUSIAS MARCH, 31 (cantonada
carrer de Girona) - Telèfon 23548
BARCELONA

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

F. i D. Alberich

FERROS, METALLS
I TRANSMISSIONS

Passatge Ratés, 21 - T. 55457
Magatzem:
Ali-Bei, del 162 al 172
BARCELONA

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

R. Coll Taberner

BAR

Muntaner, 341 - Tel. 79220
BARCELONA

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

Rafael Agustí

Ferros i Metalls vells
Sant Gil, 14 - Telèf. 22956
BARCELONA

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

J. BORONAT
i REQUESENS

ADVOCAT

Diputació, 295, 1.er, 2.
Telèfon 23183. - Us ofereix
el nou domicili a Barcelona

Desitja als seus clients i amics
unes felices Pasqües de Nadal

J. M. Pi i Sunyer

ADVOCAT

Rambla de Catalunya, 67 - Telèfon 70623
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Un Graval?... Roldán i Cavaldà!!

S. en Cta.

Corts, 580 - BARCELONA - Telèfon 31639

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Sastreria "YOR"

Vestits i abrics a terminis mensuals de 25 pessetes
a empleats de l'Estat, Generalitat, Ajuntament
i Banca - Gènere, tall i confecció garantits
CANUDA, 41-43, primer TELÈFON 13841

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

CATALANS! Inscriviu-vos a col·lecció

Bcal

(Biblioteca Catalana d'Autors Independents)

APARTAT DE CORREUS, 1222

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

FINQUES

Compra-venda Préstecs Hipotecaris
D. Llorc i Barbat

Diputació, 286, 2-1 (Passeig de Gràcia i Claris)
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Elisen Rovira Comelles

Constructor d'obres

Calàbria, 220 - Barcelona - Telèfon 30341

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

HOTEL CASITA DE LAS FLORES

Immortalable pel seu gust i confort. -- Calefacció
central -- Telèfon automàtic i independent
a cada habitació

OBERT DIA I NIT

Carrer de la FRANÇA, 20 - Tel. 31503 - BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

SABO PAR en pols

per al rentat de peces delicades

GRASSES I SABONS, S. A.

Clot, 127 Telèfon 53049 BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Josep M.ª Espanya

ADVOCAT

Rosselló, 253, tercer, primera
Consulta: matí, 10 a 12; tarda, 5 a 7

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Josep Armengol de Llano

METGE

Especialista en malalties cròniques
Cros, 1 BARCELONA Telèfon 31145

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Joaquim Iuanola Massó

ADVOCAT

Llúria, 39 Telèfon 19589
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Francisca Martínez

OLIS I SABONS

Plaça Palau, 11 Telèfon 18546
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Hotel - BONANOVA

VILLA ISABEL

Per a famílies i estrangers
Totes les habitacions exteriors amb aire i sol
Amb tot confort - A vint minuts Plaça Catalunya
CARRER DE GIRONELLA ALTA - Tel. 73164
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

G E L I

impressor

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

FERRER Germans

Teixits, confeccions i novetats de senyora

Secció de saldos i confeccions

Rogent, 26 Telèfon 50882

BARCELONA-CLOT

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

FONERIA DE FERRO

ANTONI ZAMORA

Despatx i Tallers:

Carrer de Buenos Aires, 53, 55 i 57, i Aprestadora, 10
L'Hospitalet de Llobregat (Barri de Santa Eulàlia)
Telèfon 33545

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

TALLER DE FUSTERIA
JOAN PONS VILA

Aragó, 177 Telèfon 76648
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

PERE BRAVO

Especialitat en material per a oficina

Objectes d'escriptori - Dibuix i pintura

CONSELL DE CENT, 381 - Tel. 17835 - BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

"Urbis"

GESTIONA ASSUMPTES CIVILS I MILITARS

CERTIFICATS PENALS, INSTANCIAS I DOCU-
MENTS DE TOTES MENES

HOSPITAL, 62, Pral. TELÈFON 24375

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Ramon Eroles

AVIRAM I OUS

Vallespir, 112 Telèfon 30366
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Vídua Ramis

SERRALLERIA

València, 436 - Telèfon 53702 - Barcelona

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

PAU MASSANA GUILERA

CAFÈ-BAR

Massini, 77 - Barcelona - Telèfon 31782

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Forn de Sant Joan

CONFITERIA I PASTISSERIA

Astúries, 55, i Menéndez Pelayo, 149

Telèfon 78489

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Víctor Samarini

Compra d'Autos vells per a fer ferro vell

Nàpols, 294 - Barcelona - Telèfon 52688

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

GRANJA ROCA
PRODUCTES LACTIS

J. CASANOVAS
Escipió, 5 Telèfon 74373
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Salvador Bruguera

DRAPS

Especialitat en la neteja per a maquinària
Rentats i desinfectats

INDUSTRIA, 276 TELÈFON 53840

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

SI VOLEU MENJAR BE, BO I BARAT

A CAL FIDEL

FUNDADA L'ANY 1886

Menjars econòmics i a la carta -- Cafè i licors de
totes marques -- Abonaments setmanals i mensuals
i a tot estar -- Obert tota la nit

FERLANDINA, 24 - Telèfon 10777 - BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

«ANTIGA MESURA DE L'OLI»

DE

DOMENEC GUASCH

Casa fundada l'any 1770
BAIX DE SANT PERE, 22 Telèfon 19357
BARCELONA

DESITJA ALS SEUS CLIENTS I AMICS
UNES FELICES PASQUES DE NADAL

Els esports

Primera divisió

L'Athletic de Bilbao triomfa a Sevilla i es manté al cap de la classificació, mentre el Madrid i el Racing s'alternen en segona posició

El Barcelona, ahir candidat al primer lloc, passa al cinquè, en companyia de l'Oviedo, vencedor de l'Espanyol. Segueix la mala tongada de l'Athletic madrileny

Una escena que va prodigar-se en el partit d'ahir a les Corts. Zabalo, en darrera instància, vetlla per la invulnerabilitat de la porta barcelonista, constantment amenaçada. (Foto Berd-Buyosa)

A LES CORTS

Gràcies a l'actuació de Zabalo, el Barcelona només va perdre per tres gols davant el Madrid

L'equip madrileny jugà, potser, el seu millor partit de la temporada, mentre l'equip català feu la pitjor exhibició de l'any

L'esperat encontre Barcelona-Madrid, celebrat ahir a les Corts, acabà amb el resultat de tres gols a cap favorable a l'equip madrileny. Constatnat això, podríem afirmar que tan merescuda fou la victòria dels blancs com justa la derrota dels blau-vermells... i podríem donar la nostra feina per acabada convenint que en tres ratlles ja ho havíem dit tot. Però...

La derrota soferta ahir pel Barcelona donarà lloc a molts comentaris, haurà estat causa de moltes desil·lusions, semblarà tan inexplicable a molts aficionats, que ens creiem obligats — després de repetir que el resultat és un fidel reflex del que fou el partit — a ampliar la nostra tasca amb uns comentaris una mica al marge de la informació estricta del matx i de les seves incidències.

En primer lloc volem apel·lar a la serenitat dels barcelonistes, actius o platonics, que davant d'una desfeta com la d'ahir, s'estripen les vestidures, reneguen de tot el que han enlairaat vuit dies abans i s'autocombenquen que la pèrdua d'un partit com el d'ahir és, si no una desgràcia nacional, poc menys que una catàstrofe irreparable. No n'hi ha per tant. Els barcelonistes s'han de convèncer que la derrota soferta ahir per l'equip blau-grana no serà la darrera que els nostres jugadors encaixaran en el transcurs d'aquest Campionat. S'han de convèncer d'això perquè quan el fet torni a presentar-se — que es presentarà — sobri una mica menys. Recordem que després de perdre per quatre gols a cap amb el Racing de Santander, vingué una magnífica victòria sobre l'Oviedo. El mateix Madrid, brillant vencedor en el partit d'ahir, fou batut netament el diumenge anterior al seu propi camp.

Donada la composició i vàlua actual dels equips de la Primera Divisió que es disputen el títol de campió, de sorpreses com la d'ahir a les Corts, com la del diumenge anterior a Chamartín, en tindrem nosaltres i en tindran els altres, més d'una vegada. El secret de l'èxit final està en veure qui podrà menys patir. Ahir el Barcelona tingué una tarda catastròfica, jugà el seu pitjor partit de la temporada, al cap de vuit dies precisament d'haver efectuat la seva més brillant exhibició. El Madrid s'ha trobat en el matei cas, però a la inversa. Ha jugat un dels seus més formidables partits, vuit dies després d'haver fet, al seu propi camp, la pitjor actuació de l'any. I en el cas del Barcelona i del Madrid s'hi troben, evidentment, tots els altres concurrents al torneig.

Conclusió: que la derrota d'ahir en si — no volem ara analitzar,

ja ho farem — no és més que un episodi de tants que es repetiran, ara a favor dels blancs, ara a favor dels negres, un diumenge i un altre diumenge, perquè cap equip no ha estat fins ara superior als altres d'una manera prou regular que ens permeti de creure una altra cosa. Això vol dir que l'equip del Barcelona val, després de la derrota d'ahir, el mateix que valia l'endemà de la magnífica victòria sobre l'Oviedo, com l'endemà de la derrota escandalosa del Sàrdiner. La diferència de classe entre l'equip blau-grana i els altres equips que li disputaren el Campionat de Catalunya ens feu veure — cal confessar-ho — un equip que si és superior al de les darreres temporades — cosa que sostenim — no ho és en la proporció que creïem a través del vidre multiplicador del Campionat de Catalunya. La realitat ens ha demostrat — i no ho diem amb ànim de molestar — que no és el mateix jugar amb el Júpiter o el Girona, posem per cas, que amb el Racing, l'Oviedo o el Madrid. I com que ara tenim uns altres punts de referència que ens demostren que tot és relatiu en aquest món, hem d'acceptar com un fet que aquell equip formidable que havíem somniat només existia... en somni, i que el Barcelona és actualment un bon equip, més consistent que uns i menys sòlid que altres, i que està exposat als fracassos més sorollosos com és capaç d'aconseguir els èxits més esclatants. Tot depèn de multitud de circumstàncies i factors que pesen damunt els equips que tenen — i són la majoria — un o dos o tres jugadors de debò, i la resta de l'equip està integrada per jugadors irregulars, incomplets, no acabats de fer o que no acabaran de fer-se mai, que el dia que estan de "bones" esdevenen gegants i el dia que aquest encaix moral i tècnic — joguina de l'adversari. I el Barcelona actual, derrotat ahir, vencedor el diumenge anterior, és un equip d'aquesta mena. Un equip que només té un jugador de debò que tots coneixen, però que volem anomenar: Zabalo.

Després d'exposar aquesta visió personal que nosaltres tenim de l'actual equip del Barcelona, voldríem sortir al pas d'aquells eternals victimaris que l'endemà d'una derrota cerquen de seguida el culpable en els rengles de la directiva del club i en l'entrenador, i troben, indefectiblement, que la causa d'haver perdut ha estat el no arrencament d'un o d'uns determinats jugadors. Quan es perd un partit, sempre hi ha qui sosté la teoria que si hagués jugat aquell o aquells altres que no jugaren, el partit s'hauria guanyat. En totes les derrotes, els jugadors que no han actuat són els que queden millor. Exemple? El cas Fernández. Jugador excel·lent, l'entrenador, per les raons que siguin, disposa que no jugués els dos darrers partits. El primer contra l'Ovie-

ALBERTY (Foto Arxiu)

CAMPIONAT DE LLIGA

PRIMERA DIVISIÓ

A Barcelona: 0-3.
A Santander: 3-1.
A Sevilla: 0-2.
A València: 0-2.
A Madrid: 1-1.
Ath. de Madrid-Hércules: 1-1.
A Oviedo: 5-2.

Classificació

Athletic de Bilbao	7	5	1	22	9	11
Madrid	7	5	0	20	9	10
Racing Santander	7	5	0	17	14	10
Betis	7	4	1	14	14	9
Barcelona	7	4	0	13	13	8
Oviedo	7	3	2	24	18	8
Hércules	7	4	0	17	14	7
Espanyol	7	3	0	12	18	6
Osasuna	7	3	0	16	16	6
València	7	2	0	13	18	4
Sevilla	7	1	1	8	21	3
Athletic Madrid	7	1	1	6	19	2

SEGONA DIVISIÓ

Primer grup

A Vigo: 2-1.
A la Corunya: 2-2.
D. Corunya-Nacional: 2-2.
A Avilés: 1-1.
Stadium-Valladolid: 1-1.
A Saragossa: 6-1.

Classificació

Saragossa	7	3	1	17	7	9
Sporting de Gijón	7	3	1	15	8	9
Valladolid	7	2	3	13	16	7
D. Coruña	7	2	3	10	13	7
Nacional de Madrid	7	2	3	17	12	7
Avilés	7	2	1	10	23	5
Vigo	7	2	0	5	17	4

Segon grup

A Badalona: 2-1.
A Barcelona: 3-1.
A Bilbao: 1-1.
Arenas-Sabadell (suspès).
A San Sebastián: 3-2.
Donostia-Girona: 3-2.

Classificació

Arenas	6	0	0	21	9	12
Girona	6	1	1	18	8	9
Sabadell	6	3	1	10	8	7
Barceloneta	6	3	0	10	13	6
Donostia	6	2	3	14	16	6
Júpiter	6	2	1	11	19	5
Badalona	6	2	1	10	18	5
Iruin	6	2	0	5	11	4

Tercer grup

A Cadix: 2-0.
Mirandilla-Malacitano: 2-0.
A Elx: 5-4.
A València: 1-1.
Gimnástico-Múrcia: 1-1.
A Granada: 0-1.
Recreativo-Jerez: 0-1.

Classificació

Jerez	7	5	2	21	4	12
Múrcia	7	4	1	13	8	9
Llevant	7	3	1	13	15	7
Elx	7	3	1	11	18	7
Gimnástico	7	2	3	7	7	7
Malacitano	7	3	0	4	10	11
Granada	7	1	2	4	6	9
Mirandilla	7	2	0	5	8	16

PARTITS PER AL DIUMENGE

Primera divisió

Madrid-Oviedo.
Osasuna - Barcelona.
Ath. Bilbao - Racing.
Betis - Sevilla.
Hércules - València.
Espanyol - Ath. Madrid.

Segona divisió

Primer grup:
Avilés - Saragossa.
Corunya-Valladolid.
Celta - Nacional.
Sporting - U. Sporting.

Segon grup:
Arenas - Donostia.
Júpiter - Sabadell.
Badalona - Baracaldo.
Iruin - Girona.

Tercer grup:
Gimnástico - Granada.
Elx - Múrcia.
Mirandilla - Llevant.
Malacitano - Jerez.

do, fou guanyat brillantment; el segon, contra el Madrid, s'ha perdut lamentablement. Si examinem serenament el que hem vist en els dos partits esmentats convindrem que el substitut de Fernández influí notablement en l'obtenció de la victòria sobre l'Oviedo, mentre que la derrota d'ahir era inevitable amb Fernández i sense ell, perquè el Barcelona jugà sense mitjos i amb un sol defensa, i aquesta falla capitalíssima, base de la derrota, no s'hauria pas esmenat amb la presència de Fernández, tot i que li reconeixem unes facultats magnífiques, entre les quals no hi ha, precisament, aquelles que trobarem a manca — ahir com en altres ocasions — a Vitoria i a Escorial: decisió i valentia per superar el gran obstacle defensiu del Madrid.

En dir això, no volem prejutjar la substitució de Fernández per Barceló, acordada pel responsable de la confecció de l'equip i que, com a tal, ha d'actuar amb plenes facultats. Volem, només,

significar que el partit d'ahir no es va perdre per culpa de l'interior esquerra. Es va perdre per culpa de "tot" l'equip, exclos Zabalo, sense la presència del qual la derrota hauria pogut adquirir proporcions desmesurades. I consti, repetim, que no ens pronunciem pas en pro de Barceló, ni en contra de Fernández. Aquest és, innegablement, un gran jugador, un formidable malabarista, un veritable tècnic; Barceló, sense ésser tan gran jugador, té altres qualitats que no posseeix Fernández. Cadascun d'ells és un valor. Només volem dir una cosa: que quan un club confia a la responsabilitat d'un entrenador la preparació d'un equip, és ell qui ha de confeccionar l'equip d'acord en cada moment amb la tònica i les característiques del que ell creu que serà la lluita. El Madrid té disset o divuit jugadors que alternen a l'equip, segons les circumstàncies. I com el Madrid, la majoria dels grans clubs lluitats a competicions llargues i dures. No hi ha cap raó que aconselli de creure que el Barcelona pot fer el contrari, perquè d'element insubstituïble — enteneu-ho bé, insubstituïble — només en té un: Zabalo.

Hem fet aquestes observacions perquè ens dolidria una actitud rebel en un jugador com Fernández, de classe innegable, de la mateixa manera que ens dol que els apassionats només es recordin de l'entrenador — bo o dolent — els dies que es perd, i mai no se'n recordin els dies que es guanya. Per això convé fer entendre a la gent que cal acostumar-se a perdre, perquè si algú havia cregut que el Barcelona era una mena de "Sunderland" (i el "Sunderland" també perd partits), val més que vagi a passar la tarda al cinema o al cafè i s'estalviarà molts disgustos.

Ens hem excedit, potser, amb les nostres disquisicions i no podem dedicar gaire espai a relatar el partit. Direm, només, per arrodonir els nostres comentaris, que el primer gol — marcat al cap de vuit minuts de començat el partit — l'obtingué Regueiro fàcilment, gràcies al desconcert imperant entre Areso i Berkessy, els quals li donaren la feina feta. El segon l'obtingué Díaz, en rematar un córner, poc abans d'arribar al descans. Quatre minuts després de reprès el joc, Lecue aprofità una de les moltes ocasions que li oferiren els mitjos del Barcelona, i Areso, per marcar el tercer gol, amb gran esverament d'Iborra, no massa serà tampoc. Anotem, encara, un gran xut de Sañudo al pal, trobant-se la porta del Barcelona completament indefensa, i unes escapades d'Emili, que no acabaren en gol, simplement, per la presència providencial de Zabalo.

Això és tot. El Madrid, repetim, jugà un gran partit. Formidables, Ciraco i Quincoces, Bonet i Santo. Magnífics, Alberty — en les sortides que efectuà, perquè de xut a la porta no hagué de parar-ne cap — Regueiro (Lluís) i Lecue.

Del Barcelona, Zabalo, Zabalo, Zabalo i Zabalo. De la resta de l'equip, els menys dolents — o potser els que més begaren — Raich, i prou. Què malament jugaren! Sobretot, quina línia de mitjos! I quin mig centre!

Els equips s'arreglaren així: Madrid: Alberty, Ciraco, Quincoces, P. Regueiro, Bonet, Santo, Emili, L. Regueiro, Sañudo, Lecue i Díaz.

Barcelona: Iborra, Zabalo, Areso, Bardina, Berkessy, Balmansa, Vitoria, Raich, Escaló, Barceló i Pedrol.

Arbitre: Vallana, bé. No topà amb dificultats.

Tres a cap en el propi ambient és un resultat una mica sever. Tothom, però, sortí del camp de les Corts amb el convenciment que el resultat havia estat exactament el que mereixien els uns i els altres. Hi hagué justícia.

Pel que fa referència al Barcelona — que celebrà la seva "Diana econòmica" amb un èxit formidable —, hem de manifestar el nostre desig de no haver-li de fer justícia d'aquesta mena massiva sovint.

Assistí al partit, vingut a Barcelona expressament, el president del Madrid i secretari de la República, senyor Rafael Sánchez Guerra, el qual fou rebut cordialment per la Directiva del F. C. Barcelona, el seu president, senyor Sunyol i Garriga, al davant.

L. A. B.

FUTBOL I RUGBY AL CAMP DE LES CORTS

Dimecres, 25 desembre, a dos quarts de deu del matí
PARTIT INTERNACIONAL DE RUGBY
U. E. Arlequins - F. C. Barcelona
A les onze:
C. E. Sabadell - F. C. Barcelona

Dijous, 26, a les tres de la tarda
Baracaldo F. C. - F. C. Barcelona

Entrada per a cadascun dels dos dies: DUES pessetes, més l'impost.

AMADEO GARCIA SALAZAR

seleccionador de l'equip que en representació d'Espanya ha de lluitar properament contra Àustria, Alemanya, Txecoslovàquia i Suïssa, ha estat a Barcelona, gairebé d'inconscient. Com és natural, assistí al partit que tingué lloc a les Corts ahir a la tarda.

Després de la tarda desgraciadíssima de l'equip català, no se'ns va ocórrer preguntar-li quants jugadors del Barcelona pensa seleccionar. Amb tot, el senyor Garcia Salazar, que és persona que sap de què va, es feu perfecte càrrec que una mala tarda la té el millor equip del món. No pogué formar-se un concepte sobre els jugadors del Barcelona; però ratificà la seva impressió respecte Zabalo... si bé la parella Ciraco - Quincoces — pel fet de formar parella — sembla que el tempta molt.

La nostra impressió és que per al partit, contra Àustria que s'ha de jugar a Madrid, hom compti amb molt pocs — poquíssims — jugadors catalans. Per al matx contra Alemanya, que s'ha de jugar a Montjuïc, la cosa podria variar...

A MADRID

L'ATHLETIC CONTINUA LA MALA TONGADA

Madrid, 23. — Des del primer moment, es posà de manifest el bon joc de l'Hércules, que actuà ràpid, precís. Al cap d'onze minuts, Taton rep una bala de Blázquez i marca el primer gol, d'un xut baix i creuat.

L'Athletic té una ocasió d'emportar. Es en una centrada llarga de Lazcano, que no bloca Pérez, i la bala queda sola davant la porta. Estomba xuta malament, i Macià, col·locat a la porta, torna la pilota.

Ara l'Hércules s'ha fet l'amo del camp, i fa el segon gol al cap de 22 minuts de joc. Blázquez passa l'rg a Mendizábal, aquest centra, Blázquez desvia amb el cap, i Morera xuta alt a l'àngul i fica la bala a la xarxa.

Al segon temps els atlètics modifiquen el seu arrencament. Estomba juga d'interior esquerra, Chacho, de dreta, i Arençibia de centre. No s'ha assolit gran cosa amb el canvi de llocs. No obstant, domina l'Athletic, els danys del qual són mancats de cohesió. Es llancen diversos córners contra la porta de Pérez, sense resultat. Sembla que l'Hércules està cansat de l'esforç anterior; però no és així, car acredita les seves possibilitats en escapades sempre perilloses.

L'Athletic marca al cap de 26 minuts. Es en un córner tret per Marculeta, el qual passa a Lazcano, aquest centra, i Arençibia, amb el cap, fa entrar la bala al marc de Pérez.

S'animen els atlètics, i sembla que si segueixen així, empataran. Als seus peus el tingué Lazcano, però va llançar massa alta la bala. Lazcano fa una perillosa escapada, que frustra Salvador en llançar la pilota a córner, quan el gol semblava imminent. Es castigat l'Hércules. Morera executa, però va fora, per poc.

El breu entusiasme de l'Athletic ha deixat d'existir. El partit s'anivella novament, i l'Hércules fa incursions perilloses i sempre ben portades. Per últim, Casterlenas assenyala l'acabament del partit.

Athletic. — Pacheco, Mesa, Valcárcel, Gabillondo, Ipiña, Marculeta, Marín, Arençibia, Estomba, Chacho, Lazcano.

Hércules. — Pérez, Orriols, Macià, Salvador, Rosilenc, Sales, Mendizábal, Taton, Blázquez, Morera, Aparicio.

A OVIEDO

L'ESpanyol ES BATUT PER 5 GOLS A 2

Oviedo, 23. — A veure el partit Espanyol - Oviedo acudí a Buena Vista una gran gentada, encara que sense arribar a omplir del tot l'estadi. El joc fou portat amb parsimònia. Hom l'imprimí un to plàcid, d'acord amb el nom de l'àrbitre, el qual — diguem-ho de passada — va estar acceptable. Amb aquest ritme, els mitjos asturians s'imposaren fàcilment als contraris i liquidaren freqüents avanços de la seva avantguarda. A pesar dels set gols, el partit fou ensopit, ple de piloteig sense solta ni volta, domini altern i major perillositat per part dels locals.

A la mitja part el marcador ja assenyalava 3-1 favorable als asturians. Com ja és endèmic en les seves actuacions, el gol del rival de l'Oviedo havia de carregar-lo al seu "defender". Peña, el qual repetint una de les seves habilitats característiques, ajudà amb el cap a entrar una bala que havia xutat Edelmiro. Si no hagués intervingut tan inoportunament el back esquerre asturià, el gol no s'hauria produït, perquè Oscar es trobava perfectament col·locat per a interceptar el tret.

Abans d'acabar hi va haver una baixa en cada bàndol. Primer va abandonar el terreny Soladrero, i poc estona després ho feia el defensa català Pardo.

L'Oviedo inaugurà el marcador al cap de deu minuts de joc. Un batibull davant la porta de Fournier va originar diversos rebutjaments i una centrada de Casuco que permeté Lángara de tirar sobre la marxa, a mitja alçada. Una estona més tard, un cop de cap d'Herrera li convertia en el segon gol, i un quart d'hora després, un altre cop de cap del mateix jugador, era el tercer.

Després marcà l'Espanyol el seu tal com hem descrit.

Manolin, a la segona part, poc després d'haver començat, marcava el segon per al seu equip, d'un cop de cap. I dotze minuts després els asturians felen el quart, per obra de Soladrero, i el cinquè, Lángara.

Oviedo. — Oscar, Laviada, Peña, Sirio, Soladrero Chus, Casuco, Anton, Lángara, Herreria i Emili.

Espanyol. — Fournier, Pardo, Pérez, Espada, Soler, Lecuona, Prat, Casta, Edelmiro, Manolin i Bosch.

A VALENCIA

EL VALENCIA ES BATUT PEL BETIS

València, 23. — El partit València - Betis, que acabà amb la victòria dels campions de Lliga per dos gols a cap, fou interessantíssim i de gran emoció. El camp de Mestalla s'omplí d'aficionats als quals no va espantar la pluja que durant tot el dia va caure damunt la capital lleonina.

En el primer temps el València va lligar un joc excel·lent, i el Betis replicà amb una ordenada i enèrgica labor defensiva, que tingué com a resultat que s'arribés al descans sense que es marqués cap gol, perquè el fracàs del tret atacant del València fou absolut.

En el segon temps, per haver-se lesionat Joan Ramon, que passà a ocupar el lloc d'extrem esquerra, Vilagrà baixà a la defensa, i Conde passà al mig, però ja el València no donà resultat, i aleshores el Betis, amb un joc enèrgic, encertat i magnífic, decidí el partit a favor seu, per dos gols a cap. Primerament marcà Unamuno, i divuit minuts més tard Paquirri, en una jugada personal, marcà el segon gol.

El fet que Paquirri es lesionés i el Betis es quedés amb deu jugadors no va impedir que aquest equip continués dominant fins que l'àrbitre senyor Arribas va donar el partit per acabat.

Del València destacaren Petreñas, Bertoli, Melenchón i Doménech, i

JUGADORS "DE DEBO"

Quincoces, el més ferm puntal del Madrid

Frontó Txiki-A'ai

PLAÇA DEL BON SUCCES, 1
Aquesta nit, a un quart d'onze:
Primer partit
SAGRARIO I MARICHU
contra
NATI I CONCHA
Segon partit
PETRITA I ANGELITA
contra
ANTONIA I TONI
Cada dia, tarda i nit, grans partits i quíndies americanes, per senyores raquetistes professionals

